

להתאהב מחדש

המעצב התל אביבי שפתח חאן דרכים במדבר, מנהלת הרכש שהחליטה להגשים חלום ולהדריך סיורים קולינריים בגליל, העיתונאי שעבר למלון בוטיק בנגב. סיפורים של שינוי

גיל שקדי: חאן שקדי, נאות הכיכר
ישבתי עם גיל שקדי, 48, תחת עץ שיטה וניהלנו שיחה אל תוך הלילה המדברי. היה קשה להאמין שבמתחם שסביבנו מתרחים כתשעים איש. השקט והשמירה על הפרטיות הרחימו אותי. "זה הקהל שלנו", אומר שקדי, ולא מבין על מה אני המועדף באזור ים המלח, וגם ב-TripAdvisor הוא זכה לדירוג גבוה.

החאן מארח קבוצות ומשפחות מישראל ותיירות עצמאית מרחבי העולם. בחאן יש אולמות ללינה קבוצתית (עד עשרים איש), יחידה זוגית, יחידה משפחתית, ואוטובוס ישן שהוטס אף הוא ליחידת אירוח. כל המבנים מסודרים סביב מקום המדורה המרכזית, לב החאן, השירותים, המקלחות והמטבח - משותפים. www.shkedig.com

נורית פורן: סיורים קולינריים בגליל

עד לאחרונה הייתה נורית פורן, 41, מנהלת רכש בתעשיית המזון ("עשור מחיי בשטראוס והשאר בזוגלובק וביחיעים"). לקראת גיל 40 החליטה להגשים חלום: לערוך סיורים קולינריים בגליל. "גרלתי בין הסירים של אימא ושל סבתא, שהיו בשלניות. לא אהבתי את אקט הבישול עצמו, אבל תמיד התעניינתי, שאלתי וחקרתי ביחס לתהליך ולחומרי הגלם", היא מספרת. בחמש השנים האחרונות היא גרה בכפר ורדי, בשכונת לתרשיחא. "תמיד אהבתי את הכפר - השוק, האנשים. בשנתיים האחרונות הוא משתנה

באופן מדהים מבחינה קולינרית, והיה לי ברור שזה בסים להתחלה של עסק". נורית החלה לשוטט בסמטאות, לדבר עם אנשים וללמוד. כך נולד הסיור הקולינרי הראשון.

ההחלטה לקום ולעזוב מקום עבודה בטוח, משכורת נהדרת ותנאים טובים לא הייתה פשוטה. פורן עזבה אל הלא נודע, אבל מעידה שלרגע לא חששה. התשוקה להתעסק במה שהיא באמת אוהבת הכריעה. סביבתה הקרובה תמכה ועודדה אותה.

הסיור בתרשיחא, שנמשך כשלוש שעות, מתחיל בחלקו העליון של הכפר. הוא חולף במאפיית בוטיק, מתעכב בסדנאות מוויקה ובבתי מלאכה מסורתיים ועובר אצל מגדלי טבק. בדרך אל שוק שבת הצבעוני מבקרים גם בכנסיות. נורית מספרת על ירקות העונה ומאתגרת את קהלה בהכנת סלט טרי במקום. לצד הטעימות במקומות החדשים והמעורבנים יש גם טעימות מסורתיות של פלאפל, חומס, מגדרה, כנאפה ועוד. בהמשך התרחבה פורן גם לסירים קולינריים בעכו, בשיתוף השף המקומי אוסמה דלאל, הבעלים של טאפאס בר דגים בעיר.

הגאוזה הכי גדולה שלה היא לראות שאנשים מגיעים מרחבי הארץ לכפר ערבי שאותו לא הכירו. "הם יוצאים מהסירים מוקסמים ומאוהבים. אחר כך אני פוגשת אותם בעצמם". www.nuritporan.co.il

גילי סופר: מלון יהלים, ערד
"ישוב השעה הזאת", נוהג גילי סופר, 46, לכתוב מתחת לתמונות שאותן הוא מעלה לרף הפייסבוק שלו כמעט מדי יום. בתמונות נוף מדבר, מוצף אור רך של שקיעה. נרמה שהפוסטים הללו מסכמים את תמצית השינוי שייחל לעצמו. גילי וגלי, 42, החליטו לעזוב את מירוץ החיים במרכז הארץ, לעבור מהוד השרון לפריפריה ולעסוק באירוח. הוא היה עיתונאי שהתמחה בנושאי סביבה וטילים, והיא הייתה על המסלול לתפקידי ניהול בכירים, אבל

פסטיבל סופי

הפסטיבל הסופי, המתקיים זו הפעם הרביעית, מכנס יחד אנשי רוח, אמנות ואקדמיה. אמנים ומוזיקאים ינחו כיתות אמן, מרצים יחלקו ידע, יתקיימו סדנאות שירה, ריקוד, תנועה, שיחה, לימוד, חוויה ועוד. בין המופעים: שלמה בר והברירה הטבעית, מארק אליהו, גיל רן שמע ומוזיקאים מהארץ ומטורקיה, יאיר דלאל ומוזיקאים בדואים ועוד. 23-25 באפריל, שיטים, אשם במדבר, טל 052-5443349 www.sufifestival.co.il

יזמות בתחום התיירות. חאן רוח גלילית (משמאל) וחאן שקדי. ביקורות טובות ב-TripAdvisor

משוה היה חסר. "העובדה שהפרנסה מעיתונאות (ובפרט מעיתונאות אתית, כפי שאני עשיתי) הלכה ונעשתה קשה, נתנה דחיפה משמעותית להחלטה ללכת על זה. הרגשנו שגם אם אנחנו מנצחים במירוץ העכברים, אנחנו עדיין עכברים", אומר גילי. לאחר שבדקו אפשרויות רבות נפל הפור על ערד, בגלל מלון הבוטיק יהלים שעמד למכירה. "במבט לאחור, ערד היא בחירה מצוינת. היא לא רחוקה מדי מהמרכז, ומאפשרת לנו איוון נכון עם חיי קהילה תוססים, מבלי שכולם נכנסים לנו להיים". יהלים הוא מלון בוטיק קטן, בקצה המזרחי של ערד, עם נוף יוצא דופן לעבר ים המלח והרי מואב. כשרכשו אותו היו בו עשרה חדרים, ולאחרונה הם הוסיפו לו כמה סוויטות. "מגיעים אורחים שמתחברים אלינו אישית", הם מעידים. "מטיילים, חובבי טבע ומדבר, ותיירים שמחפשים חלופה למלונות הגדולים של ים המלח". לדעתם היחס הוא זה שיוכה אותם בביקורות המהללות ובצינונים הגבוהים ב-Booking.com. כבר שלוש שנים ברציפות שיהלים מומלץ מפה, ושלוש שנים ברציפות הוא נבחר לאחר מעשרת המקומות הטובים בישראל ב-TripAdvisor.

וכמו בימים שבהם היה עיתונאי, גם בערד נרתם גילי והוביל מאבקים סביבתיים וחברתיים. כך יום את הקמת עמותת תיירות ערד ופעל נגד הקמת מכרה הפוספטים שחברת כיל מבקשת להקים בערד. בעקבות משבר מגבות ערד החליט לתרום לפיתוח בר-קיימה של העיר, ולא להתמקד בעצירות תהליכים שליליים. פעילותה של עמותת התיירות הועברה להילוך גבוה והיא מקדמת את הפיתוח ערד לעיר צימרים. "עכשיו יש כאן הורמנות גדולה. משפחה צעירה יכולה למכור דירה סטנדרטית בגוש דן, ובכסף הזה לקנות חבילה שכוללת וילה מול הנוף, להתפרנס בכבוד מתיירות ולקיים חיי קהילה נהדרים". www.yehelim.com

גילי וקובי קדוש - חאן רוח גלילית

גילי, 45, וקובי קדוש, 47, עם שלושת ילדיהם גרו בשכונת ההרחבה של שלומי, אך הרגישו ש"זה לא זה". קובי עסק בניהול אזור הצפון של חברת מיכון. מדי יום הוא יצא לעבודה, אך נשמתו מתה. "הרגשתי שחיי מתכוונו. לקראת גיל 40 החלטתי לעשות שינוי - לחיות חיים יותר מרוויקים עברוי, בקצב מתאים", מספר קובי. גילי, אשת חינוך שעובדת עם נוער בסיכון בכפר הנוער מנ"ף

ההחלטה לקום ולעזוב מקום עבודה בטוח, מנדרת ותנאים טובים לא הייתה פשוטה. נורית פורן עזבה אל הלא נודע, אבל מעידה שלרגע לא חששה. להתעסק במה שהיא באמת אוהבת הכריעה

בעכו, ומשלימה תואר שני בשינוי חברתי ובהנחיית קבוצות, הצטרפה לחלום. השניים החלו להפיש אחר אלטרנטיבה. בחורף 2005 הגיעו לקיבוץ מצובה. לאחר שהקיבוץ התפרק חיפשו החברים שנתרו בו משפחות צעירות כדי לחזק. הם איתרו אזור שומם, מטונף בפסולת בניין בקצה המשק, אך בחזונום ראו מה יכול לקום שם אל מול נופי הרכס. את המשק הם שכרו במחיר מציאה. יותר מזה ממילא לא היה להם. בתחילה התפרנסו ממכירת שבשבות רוח שקובי ייצר בעבודת יד. הן נמכרו בחצות היוצר ובירורים שונים. בהמשך העביר סדנאות לבניית שבשבות, ולשם כך שיפצו והכשירו מבנה לול נטוש. בהמשך התארחו בו גם סדנאות אחרות - ערבי גיבוש, העצמה, תנועה, מוויקה, יין ועוד. הרעיון להקים אורחן ללינות שטה, למשפחות שמחפשות אירוח פשוט ואינטימי, צמח כמו מאליו. "אנשים שהגיעו לסדנאות רצו ללון במקום. הם חיפשו מקום אירוח פשוט, אינטימי ונח, ובעיקר בטוח לילדים קטנים, כזה שאפשר לשתות בו קפה והילדים משחקים בו על המחצלות. אנחנו הרמנו את הכפפה", הם אומרים. כיום הם מארחים משפחות, קבוצות, טיולים שנתיים של בתי ספר ושל ארגונים שונים.

לצד האירוח נערכים בחאן אירועים וערבי גיבוש. גלי מספרת על רגעי משבר קשים. "ביורוקרטיית מול מינהל מקרקעי ישראל והמועצה המקומית, השקעות כספיות גדולות, קשיים בתורים כספים של עסק בהתהוות והיעדר תמיכה של גופים ממשלתיים, שמרברים על תמיכה ביוזמות תיירותיות כפריפריה, אך כפועל אינם עושים דבר. קרן האור היחידה הייתה הקרן להלוואות ללא ריבית בירושלים". גם המצב הביטחוני המתדרדר חרשות לבקרים פגע בהם לא מעט. "היו רגעים שחשבנו לוותר, אבל החלום והאמונה שזה אפשרי גרמו לנו להחזיק מעמד", מודה גלי.

קובי מספר ש"הרבה יומים צעירים מגיעים אלינו לחאן ללמוד מאיתנו. אנחנו מאושרים שדרך היוזמות שלנו אנחנו מאפשרים אופק חדש לאנשים נוספים, שרוצים לפתח את התיירות בארץ ולהגשים את עצמם. אנחנו מאוד מאמינים בכוחו של היחד ושותפים במיזם התיירותי 'אוצרות הגליל'. המיזם מארג בתוכו יוזמות שונות בגליל המערבי, ובולטים בו שיתוף הפעולה והתרומה לכלל". המקום עדיין בהתהוות, ובימים אלה הם מחפשים מקור שיסייע להם להנגיש את המקום לנכים". www.rglit.co.il
יותם יעקבסון

